

[Industriministeren]

ter det for mig oplyste vil foregå skånsomt og over en 3-årig periode, således at personaletilpasningen påregnes at kunne ske ved naturlig afgang og med tilbud om omplacering.

Vi bør ikke hindre en virksomhed i at gennemføre en nødvendig strukturtilpasning, når reglerne for hensyntagen til arbejdskraften i øvrigt følges. Det vil sige, at på det foreliggende grundlag mener jeg ikke, at den aktuelle sag kan kalde på noget separat initiativ fra min side. Det, der er afgørende for danske virksomheder, er naturligvis at sikre sig i international sammenhæng. Her er dette et ganske naturligt led.

Taanquist (S):

Svaret fra industriministeren er selvfølgelig skuffende. Man kan konkludere, at regeringen intet vil gøre, og det kan man selvfølgelig være lidt forbavset over, når man ser på de forslag, der er på dagsordenen senere i dag, ser på, hvad regeringen i øvrigt agter at gøre for konkurrenceevnen, for eksportvirksomheder osv. Den smule blødgøring af forslaget med den naturlige afgang kan man selvfølgelig ikke købe, og det tror jeg heller ikke industriministeren selv tror på. Tab af arbejdspladser er tab af arbejdspladser, uanset hvordan det kommer til at foregå.

Jeg forstår altså, at regeringen i den nuværende situation ikke vil foretage noget for at redde 700 arbejdspladser.

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes også, det var en forbavsende negativ holdning, ministeren gav udtryk for, i en tale, som i og for sig forsvarer, at de tilstande, som faktisk findes i det sydlige Danmark og det nordlige Vesttyskland, skal kunne udvikles på den måde.

Det nordtyske område betragtes i EF-forstand som et regionalområde, hvorimod det sydlige Danmark ikke betragtes som et sådant. Det er baggrunden for, at ministeren kan sige, at det ikke kalder på noget selvstændigt initiativ fra regeringen. Det er muligt at flytte en virksomhed ganske få kilometer syd for den danske grænse, så kan man altså få regionaltilskud til det på baggrund af EF-regler.

Vil det sige, at disse ordninger er helt o.k., og at vi på den baggrund kan forstå, at rege-

ringen synes, at det er helt i orden, at syddanske virksomheder flytter ned og får regional- og egnsudviklingstilskud syd for grænsen?

J. K. Hansen (S):

Ministeren siger i sit svar til hr. Taanquist, at der er tale om en stadig skarpere international konkurrence. Så vil jeg gerne spørge ministeren: hvad er det egentlig, der gør, at Danfoss nu agter at flytte sin store kompressorafdeling, som beskæftiger 700 personer i Sønderborg-Als-området, syd for grænsen? Er ministeren bekendt med, at der er forhold, bare man går over på den anden side af grænsen til et andet EF-land, der gør, at det er bedre eller mere givtigt at have en produktion det sted? Hvad er det, der skaber sådanne forhold? Er det lønforholdene, eller er det produktionsmulighederne, der er bedre et sådant sted?

Jeg synes, jeg skal minde ministeren om, at vi havde en anden sag om to færger, som blev ombygget på et nordtysk værft. Dengang bad vi ministeren undersøge, om der var tale om konkurrenceforvridning. Er der her tale om konkurrenceforvridning i EF-forstand? Det vil jeg gerne have et svar på.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg forstår udmærket godt, at aktionærerne søger den maksimale profit og placerer deres virksomheder i et andet EF-land, idet den mulighed eksisterer, men jeg kan ikke forstå, at landets minister inden for dette område giver udtryk for, at man skal se det ud fra et konkurrencemotiv og erkende, at 700 danske borgere bliver arbejdsløse. Mener ministeren virkelig, at det er bedre, at man forøger profitten til aktionærerne frem for at sikre, at danske arbejdere bevarer deres arbejdspladser?

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Det, der gør besvarelsen af dette spørgsmål lidt svær, er, at der faktisk er stillet tre spørgsmål af hr. Taanquist, som hver for sig berører facetter af denne sag, og nu begynder andre at stille spørgsmål i relation til de efterfølgende spørgsmål. Derfor vil jeg gerne henvise til den besvarelse, jeg kommer med til de andre stillede spørgsmål.